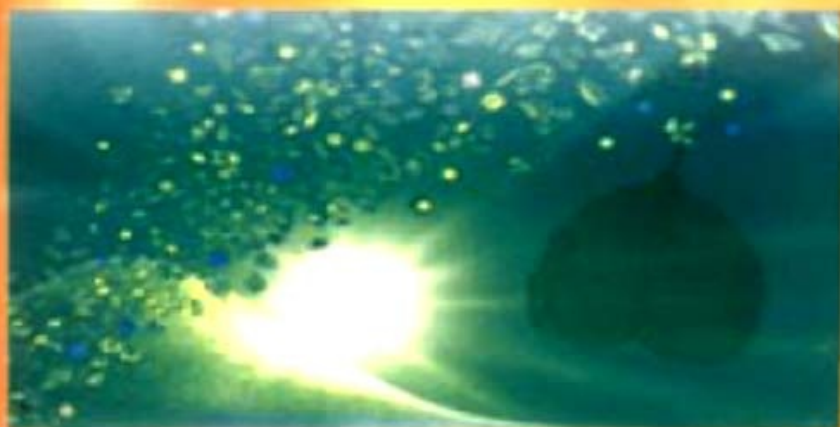

ဝိပဿနာ အလုပ်

အနှစ်ချုပ်

ဓမ္မဒူတသရာတော်ကြီး

ကဏ္ဍ

ဓမ္မဒူတ အရှင်သောကိန္ဒ

ဝိပဿနာအလုပ်အနှစ်ချုပ်
အထူးမေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်

ရဟန်းပညာရှိ၊ လူပညာရှိ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ သည်
သာသနာတော်၏ မျက်နှာကို ထောက်ရှုလျက်
ဝိပဿနာအလုပ် အားထုတ်ကြကုန်သော ယောဂီ
သူတော်မွန်တို့ ဝိပဿနာ လမ်းကြောင်းမှန်မှန်
လျှောက်လမ်းနိုင်ကြစေရန် စာရေးသူအား မငဲ့ကွက်
မူ၍ ဤကျမ်းစာအုပ်၏ မပြည့်စုံမှု၊ ပိုလွန်မှု၊
ဗုဒ္ဓအလိုကျနှင့် လွဲကွာမှုများ ရှိခဲ့ပါက မေတ္တာ
ရှေ့ထား၍ အပြစ်ကို ညွှန်ပြပေးတော်မူကြပါရန်
အနူးအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဓမ္မဒူတ အရှင်ဆေကိန္ဒ

ထူးထူးခြားခြားမဟုတ်ပါ

သာသနာတော်၌ ဘုရားရှင်၏ တရားတော် တို့ကို တပည့်သာ၊ သာဝက
သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့က မပျောက်မပျက်အောင် လက်ဆင့် ကမ်း
သယ်ဆောင်လျက် ရှိကြပါသည်။ "လို၍ ဖြည့်သည်၊ ပို၍ နုတ်သည်"တို့
မရှိပါဘဲလျက် ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ကျသာ ဖြစ်စေရပေသည်။ ဆရာတော်
အရှင်မြတ်တို့ သယ်ဆောင်တော် မူခဲ့ကြသော ဓမ္မတို့တွင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
ဝိပဿနာ အကျင့်ကောင်းသည်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးရှေးဆရာတော်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ယခုမျက်မှောက်
ဆရာတော်တို့သည်လည်းကောင်း လက်တွေ့အားဖြင့် အခြေခံအစ နည်းအမျိုးမျိုး

တို့ကို ညွှန်ပြ၍ ဝိပဿနာ စစ်မှန်သော လမ်း ကြောင်းပေါ်သို့
ရောက်စေခဲ့ကြပါသည်။ အချို့ချို့သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိ၊ မိမိတို့၏
ဆရာသမားများ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက်
ထိုက်သင့်သလောက် ခရီးရောက်ခဲ့ကြလေ၏ ။

အချို့အချို့ကမူ "ဤအတိုင်း နေပါ၏၊ ဤအတိုင်း မဖြစ်။ ထိုအတိုင်း
နေပါ၏၊ ထိုအတိုင်း မဖြစ်" ဟူသကဲ့သို့ အားရတင်းတိမ်မှု နည်းပါး
နေကြလေကုန်၏ ။

သို့အတွက် ဤ"ဝိပဿနာအလုပ်အနှစ်ချုပ်" ကို ရေးသားလိုသော
စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ဝိပဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ လိုရင်း၊ တိုရှင်း၊ ထိထိမိမိ
နားလည်သဘောပေါက်စေရန် ကြိုးစား ထားပါသည်။

ဝိပဿနာအလုပ်ကို မည်သည့်နည်းမျိုးဖြင့် ဖြစ်စေ
အားထုတ်ထားသူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာကို စိတ်ဝင်စား၍
အားမထုတ်ဖူးသေး သူသည်လည်းကောင်း မည်သူ့ကိုပင် ဖြစ်စေ
ဝိပဿနာလမ်းကြောင်း အမှန်ပေါ်သို့ ရောက်စေ နိုင်အောင် ညွှန်ပြထားပါသည်။
ချမ်းသာသော အကျင့်၊ လျင်မြန်လွယ်ကူ သော အသိဉာဏ်တို့ဖြင့် သဘောပေါက်
နားလည် စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

စာပေ ရေးသားရာ၌ အကြံဉာဏ် ပေးသော အားဖြင့်
ကူညီကြသောဆရာသမားများ၊ ညီအစ်ကို နောင်ရင်း၊ မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများ၊
တပည့် ဒါယကာများအား ကျေးဇူးအထူးတင်မိပါသည်။ "ဝိပဿနာအလုပ်
အနှစ်ချုပ်" ဟူသည် ထူးထူးခြားခြား မဟုတ်ပါ။ သာမန် နားလည်လွယ်၊
အားထုတ်လွယ်၊ သဘောပေါက်လွယ်အောင် စီစဉ် ရေးသားထားသော ဗုဒ္ဓအလိုကျ
ဝိပဿနာ အားထုတ်နည်း အကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မဒူတ အရှင်ဆေကိန္ဒ

ပဋိပတ္တိ မဟာဋ္ဌာန

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာပြု တက္ကသိုလ်

ဓမ္မပါလ ကုန်းမြေ

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

ဝိပဿနာအလုပ်အနှစ်ချုပ်

ကျမ်းစာအုပ်ကို စီစဉ်ရေးသား ပြုစုဆောင်ရွက်ရသော

ဤမဟာကုသိုလ်ကံသည် ဗောဓိဝါဏ်၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ပြုခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၊ ဖြည့်ဆည်း ခဲ့သော ပါရမီအစုစုတို့၏ အဖို့ဘာဂကို

ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်၊ မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်၊ ဆွေမျိုးပရိသတ်၊ ဒကာ

ဒကာမအပေါင်း၊ နတ်မြတ်၊ နတ်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းတို့နှင့် မြင်အပ် မမြင်အပ်

နှစ်ရပ်သော ပရိသတ်တို့အား အမျှပေးဝေပါ၏ ။ အမျှပေးဝေပါ၏ ။ အမျှပေးဝေပါ၏

။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပရိသတ်တို့သည် ဝမ်းမြောက် နှုတ်သာစု

ခေါ်ဆိုနိုင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ ထပ်တူ ထပ်မျှ အကျိုးရကြပါစေကုန်သတည်း။

ဝိပဿနာအလုပ်အနှစ်ချုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ယခုအခါမှာ ဝိပဿနာ အလုပ်တွေကို အားထုတ်လာကြတဲ့

လူတွေများပြားလာပါတယ်၊ လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူလတ်၊ လူကြီး အသီးသီး

ဆိုသလိုပါပဲ၊ အရွယ်အမျိုးမျိုး လူမျိုးစုံ အားထုတ် လာကြပါတယ်။

သာသာနာတော်ဖက်မှာကလည်း ဝိပဿနာ အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး

ဟိုနည်း၊ ဒီနည်း၊ ဟိုလို အားထုတ်၊ ဒီလိုအားထုတ် ဆိုတာမျိုးတွေကလည်း

အမျိုးစုံရှိလာပါတယ်။

အဲဒီ တော့ ဝိပဿနာကို အခြေခံကစပြီး အထက်တန်းမြင့်မြင့် အဆင့်ထိ

တက်လှမ်း အားထုတ်လိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဝိပဿနာအလုပ် အခြေခံကိုရော၊

ဝိပဿနာရဲ့ တကယ် လမ်းကြောင်း အစစ်ပေါ် ရောက်နေတာကိုရော၊ ဆက်ပြီး

လျှောက်လှမ်းနေမှုကိုရော အနှစ်ချုပ်ကို သိလိုလာ ကြပါတယ်။

ဝိပဿနာအလုပ် "ဘယ်သူ အားထုတ်ထုတ် အဆင်ပြေ နိုင်တဲ့နည်း မရှိဘူးလား" လို့ မေးလာ ကြပါတယ်။

ရှိပါတယ်၊ ဗုဒ္ဓနည်းလို့ ပြောရပါတယ်။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ဆိုတာ နည်းမှန် လမ်းမှန် ဗုဒ္ဓအလိုကျ နားလည်ထားခဲ့ရင် အားထုတ် ရတာ ဟာ လွယ်ကူပါတယ်၊ ချမ်းချမ်းသာသာလည်း အားထုတ်နိုင်ပါတယ်၊ လျင်လျင် မြန်မြန်လည်း အသိဝဏ်တွေ တိုးပွားလာပါတယ်။ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ကို အားထုတ် တော့မယ်ဆိုရင် သိသင့်တာတွေကိုတော့ အရင် သိထားရပါမယ်။

ဟောပြောတဲ့ ဘက်ကလည်း သိအောင်၊ နားလည်အောင်၊ ကျင့်တတ်အောင် ဟောပြော ပေးရပါမယ်။

ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဝိပဿနာ နည်းလမ်းကို စည်းကမ်းတကျ အားထုတ်ခဲ့ရင် ဝိပဿနာဉာဏ် ရင့်သန်လာပြီး ကောင်းကျိုး တွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရရှိခံစားလာနိုင်ပါတယ်။

အခုပြောပြမယ့် ဝိပဿနာအလုပ် အနှစ်ချုပ် ဆိုတဲ့ သဘောတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အလိုကျ နည်းလမ်းပါပဲ၊ ပရိယတ္တိ စာပေလာတဲ့ အတိုင်းပါပဲ၊ လက်တွေ့နဲ့ စာတွေ့ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်ရပါမယ်။ အဲဒီ နည်းလမ်းတွေကို ဗဟုသုတတုတဉာဏ်နဲ့သိ၊ နောက်ပိုင်း စိန္တာမယဉာဏ် နဲ့ စဉ်း စားကြံစည်ပြီးတော့ တကယ့်လက်တွေ့ဘဝနာမယဉာဏ်ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ရမှာပါ။

သိပြီးရင် ကျင့်၊ သိပြီးလို့ ကျင့်ရာကနေ အသိနဲ့ကျင့် တစ်ထပ်တည်း ကျသွားပါလိမ့်မယ်၊ ကျင့်ရင်းနဲ့လည်း သိလာပါလိမ့်မယ်။

ကဲ...ဝိပဿနာအလုပ်အနှစ်ချုပ် နည်းလမ်းကို ပြောကြပါစို့၊ "အနိစ္စာဒိဝသေန ဝိဝိဓေဟိ အာကာရေဟိ ပဿတီတိ ဝိပဿနာ၊ ပညာဝေသာ အတ္ထတော"လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓအလိုကျစကား ရှိပါတယ်။ "အနိစ္စ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အထူးထူး

သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် မြင်တတ် မြင်နိုင်၊ ကြည့်တတ် ကြည့်နိုင်လို့ ဝိပဿနာဟု
ခေါ်၏ "တဲ့။ အနက် အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် "ဤဝိပဿနာ ဟူသည်
ပညာသာတည်း"တဲ့။ ဝိပဿနာဆိုတာ အနိစ္စ ဒုက္ခ စသည်ဖြင့် မြင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်ကို
ခေါ်ပါတယ်။ ဒီဉာဏ်မရှိရင် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဆိုတာတွေကိုလည်း လုံးဝ
မမြင်နိုင်ပါဘူး။

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဆိုတဲ့ သဘောတွေ လက္ခဏာတွေဆိုတာ ဘယ်သူရဲ့
သဘောလက္ခဏာ တွေလည်းဆိုတော့ လောကရဲ့ သဘောလက္ခဏာ၊
လောကလို့ခေါ်တဲ့ ပရမတ်ရုပ်နာမ်ရဲ့ သဘော လက္ခဏာတွေပါပဲ။

ဒီရုပ် ဒီနာမ်၊ ဒီရုပ်ခန္ဓာ နာမ်ခန္ဓာ၊ ဒီရုပ်ဓာတ် နာမ်ဓာတ်၊ ရုပ်ပရမတ်
နာမ်ပရမတ် ဆိုတဲ့ လောကသဘောတွေမှာ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဆိုတဲ့
ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသား လက္ခဏာတွေ ဆိုတာ ရှိကြပါတယ်။

အဲဒီ သဘော လက္ခဏာတွေကို မြင်ဖို့ တွေ့ဖို့ဆိုရင် ဒီရုပ် ဒီနာမ်ကို မြင်ရ
တွေ့ရပါမယ်။ ခန္ဓာ၊ ဓာတ်၊ ပရမတ်တွေကို တွေ့ရပါမယ်။ ဒါကြောင့် ဒီရုပ်
ဒီနာမ်ဟာ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ရှိတဲ့ ဝိပဿနာ စိတ်ရဲ့အာရုံလို့ ပြောနိုင် ပါတယ်။ ဒါဟာ
သေချာပေါက်ပါပဲ။ ဒီနေရာမှာ စိတ်နဲ့ အာရုံအကြောင်းကို အရင် သဘောပေါက်
စေချင်ပါတယ်။ စိတ်ဆိုတာ တရားအားထုတ်သူမှာလည်း ရှိတယ်၊ တရား
အားမထုတ်သူမှာလည်း ရှိပါတယ်။

စိတ်ဆိုတာ အာရုံကို သိတတ်ပါတယ်။ တခြား အလုပ် မလုပ်ပါဘူး၊
ဒီအလုပ်ပဲ လုပ်ပါတယ်။ ဒီစိတ်ရဲ့ အသိခံစရာတွေက အာရုံတွေပါ။ ကောင်းတဲ့ အာရုံ၊
မကောင်းတဲ့အာရုံ၊ ကောင်းတာ လည်းမဟုတ်၊ မကောင်းတာလည်း မဟုတ်တဲ့
အာရုံလို့ ခွဲခြား သတ်မှတ်တတ်ပါသေးတယ်။ ဘယ်လိုပဲ ခွဲခြား ခွဲခြား အာရုံဟာ
အာရုံပါပဲ။ မျက်စိအကူအညီနဲ့ စိတ်က သိရတဲ့ အဆင်း အာရုံ၊ နား အကူအညီနဲ့
စိတ်ကသိရတဲ့ အသံအာရုံ၊ နှာခေါင်းအကူအညီနဲ့ စိတ်က သိရတဲ့ အနံ့အာရုံ၊ လျှာ
အကူအညီနဲ့ စိတ်ကသိရတဲ့ အရသာအာရုံ၊ ကိုယ်အကူအညီနဲ့ စိတ်ကသိရတဲ့

အတွေ့အထိ အာရုံ၊ နောက်ပြီးတော့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်တွေကို
အကူအညီမယူရဘဲ သူတို့ ကူညီတုန်းက သိခဲ့ရတဲ့ အာရုံမျိုးတွေကိုလည်း
နောက်တစ်ခြား ကျန်ရှိသေးတဲ့ စိတ်က သိနိုင်တဲ့ အာရုံ၊ ဒါတွေကတော့ ဓမ္မာရုံ၊
သဘောတရား အာရုံလို့ အာရုံခြောက်မျိုး ရှိပါတယ်။ ဓမ္မာရုံဆိုတာကတော့ စိတ်က
တွေး၊ ကြံ၊ စဉ်းစားရင်လည်း တွေ့နိုင်၊ ပြန်ပုံဖော်ရင်လည်း တွေ့နိုင်၊ နောင်ကို
မှန်းပြီး ပုံဖော်ရင်လည်း တွေ့နိုင်တဲ့ အာရုံတွေပါ။

အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ သဘော တရားတွေလို့
အာရုံခြောက်မျိုး ကွဲပြား ပေမယ့် အာရုံဟာအာရုံပါပဲ။

အာရုံဆိုတာ စိတ်က သိရတဲ့ သိစရာပါ။ စိတ်ဆိုတာ ကြုံတဲ့၊ ဆုံတဲ့
အာရုံတိုင်းကို သိတာ၊ သိတဲ့ အလုပ်ရှိနေတဲ့ ဓမ္မသတ္တိတစ်မျိုးပါ။
အဆင်းအာရုံဆိုတာ မျက်စိဖွင့်ပြီးကြည့်နေရင် မြင်နိုင်ပါတယ်။
မြင်သိစိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဆင်း အာရုံရှိတယ်ပေါ့၊ တကယ်လို့များ မျက်စိမှိတ်ရင်
မြင်သိစိတ် မဖြစ်တော့ပါဘူး။ မြင်သိစိတ် မဖြစ် ပေမယ့် အာရုံကတော့
ဖြစ်နေတာပါပဲ၊ လင်းရာက မှောင်သွားရင် မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ မြင်သိစိတ်
မဖြစ်တော့ပါဘူး။ နောက်တစ်ခု နှလုံးမသွင်း တော့ရင်လည်း မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး၊
မြင်သိစိတ် မဖြစ်တော့ပါဘူး။

မြင်သိစိတ် မဖြစ်ပေမယ့်၊ မရှိပေမယ့် မြင်စရာ သိစရာ
အာရုံဆိုတာကတော့ သူ့သဘောအတိုင်း ရှိနေကြပါတယ်။ အဲဒီ လိုပါပဲ အသံအာရုံ၊
အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အထိ သဘောတရား အာရုံတွေ ဆိုတာကလည်း
ဒီအတိုင်းပါပဲ။

ဒီသဘောကို ဘာလို့ ပြောထားရတာ လည်း ဆိုရင် အာရုံကလည်း
အာရုံသပ်သပ်၊ အာရုံရဲ့ သဘောကသပ်သပ်၊ အာရုံရဲ့ အလုပ်ကသပ်သပ်။ နောက်
စိတ်ဆိုတာကလည်း စိတ်သပ်သပ်၊ စိတ်ရဲ့ သဘောက သပ်သပ်၊ စိတ်ရဲ့ အလုပ်က
သပ်သပ်လို့ မြင်စေချင်လို့ပါ။

အာရုံနဲ့ စိတ်အကြောင်းကို ဒီလောက်ဆိုရင် နည်းနည်း ပါးပါး သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ။ သူ့ကို ဦးစားပေးပြီး အကျယ် မရေးတော့ပါဘူး။ တကယ် ရေးရမှာက ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း အကြောင်းနဲ့ ဝိပဿနာအလုပ် အခြေခံနဲ့ အနှစ်ချုပ် အကြောင်း ပါပဲ။

"ဝိပဿနာ" ဆိုတာကို စောစောက ပြောပြ ထားခဲ့ပြီးတော့ "ကမ္မဋ္ဌာန်း" ဆိုတာကို ပြောပြ ပါလိမ့်မယ်။

"ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်တယ်၊ တို့ကတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ပဲလုပ်တယ်"လို့ ပြောနေကြပေမယ့် ကမ္မဋ္ဌာန်းသဘောကို သေချာမသိခဲ့သေးဘူးဆိုရင် ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ဖြစ်လိမ့်မယ် မထင်ပါဘူး။ "ကမ္မဋ္ဌာန်း" ဆိုတာ ပါဠိပျက်မြန်မာစကားပါ။ မူလပါဠိပုဒ်က "ကမ္မ" နဲ့ "ဋ္ဌာန" နဲ့ ပေါင်းစပ် ထားတာပါ။

"ကမ္မ" ဆိုတာ အလုပ်ပါ။ "ဋ္ဌာန" ဆိုတာ အလုပ်လုပ်ရာဌာနပါပဲ။ အလုပ်လုပ်သူရဲ့ တည်ရာ၊ နေရာ၊ အလုပ်လုပ်တဲ့ ဌာနပါပဲ။ ဆိုကြပါစို့။ ကျောင်းသား တစ်ယောက်ရဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနကို ပြောပါဆိုရင် ကျောင်းသားရဲ့အလုပ်က စာသင်တဲ့အလုပ်ကမ္မ၊ စာသင်တဲ့ အလုပ်လုပ် ရာနေရာ ကျောင်းက ဌာန၊ ကျောင်းသား အတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်းက ကျောင်းစာသင်ခန်းပေါ့။ ရုံးသူရုံးသားရဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်လုပ်ရာ အရပ်က ရုံးပေါ့၊ ရုံးခန်းပေါ့။

ဈေးသူဈေးသားရဲ့ အလုပ်က ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်အလုပ်၊ အဲဒီ ဈေးရောင်း ဈေးဝယ် အလုပ်လုပ်ရာဌာနက ဈေးဆိုင်၊ ဈေးပေါ့၊ ဒါဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရဲ့ သဘောအဓိပ္ပာယ်ပါပဲ။ ကဲ...ဒီလိုဆိုရင် ဝိပဿနာရဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းက ဘာလဲလို့ မေးရပါတော့မယ်။

အဲဒီ တော့ ဝိပဿနာဆိုတာ ဘာဝနာ အလုပ် ဆိုတာကို ထည့်ပြီး စဉ်းစားလိုက်ပါ။ ဘာဝနာဆိုရင် ဝိပဿနာဘာဝနာလည်း ရှိပါတယ်။ သမထ

ဘာဝနာလည်း ရှိပါတယ်။

ဘာဝနာဆိုတာကတော့ တိုးပွားမှု၊ တိုးပွား ခြင်းပေါ့။ အခု ဝိပဿနာဘာဝနာ၊ သမထဘာဝနာ ဆိုတာကတော့ ကောင်းမြတ်တဲ့ သူတော်ကောင်း ဓာတ်တွေ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေ သတ္တိအား တိုးပွားလာတာ၊ တိုးပွား လာစေနိုင်တာကို ခေါ်ပါတယ်။ "ဘာဝနာ ပန မနောကမ္မမေဝ" တဲ့။ "ဘာဝနာဆိုတာ စိတ် အလုပ်သာလျှင် တည်း"တဲ့။

ဘာဝနာဆိုတာ စိတ်အလုပ်ပါ။ စိတ်ဓာတ် ကောင်းတွေ တိုးပွားအောင် လုပ်ရတဲ့ အလုပ်ပါ။ သမထဘာဝနာလည်း စိတ်အလုပ်ပါ။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာလည်း စိတ်အလုပ်ပါပဲ။ ဒါကြောင့် နှစ်မျိုးလုံးကို ဘာဝနာလို့ ခေါ်တာပါ။ တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့။ ဘာဝနာချင်းတူပေမယ့် ကွာခြားမှုတော့ ရှိပါတယ်။ သမထဘာဝနာက သတိ၊ သမာဓိ၊ ဝီရိယ ဓာတ်အားတွေ၊ သတ္တိ ကောင်းတွေ တိုးပွားစေရတာ အဓိကပါ။ သမာဓိ သတ္တိက အဓိကပါ။

ဝိပဿနာဘာဝနာကတော့ ပညာ ဓာတ်အား တွေ၊ ပညာ သတ္တိကောင်းတွေ တိုးပွားစေရတာ ပါ။ ပညာသတ္တိက အဓိကပါ။

သူတော်ကောင်း ဓာတ်သတ္တိတွေ မှန်သမျှ တိုးပွားလာဖို့ ပွားများအားထုတ်တာဟာ ဘာဝနာပါ။ ဝိပဿနာက ပညာသတ္တိ အဓိက၊ သမထက သမာဓိသတ္တိ အဓိကပါ။ ဒီသတ္တိတွေ တိုးပွားဖို့လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ကဲ...ပြန်ပြောကြဦးစို့။ ဝိပဿနာဆိုတာ ပညာဉာဏ်အဓိက၊ သမထက သမာဓိ အဓိက၊ ဘာဝနာဆိုတာ သူတော်ကောင်း သတ္တိ တိုးပွားခြင်း၊ တိုးပွားမှု။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆိုတာ အလုပ်လုပ်သူရဲ့ တည်ရာ နေရာ။

ဘာဝနာဆိုတာ စိတ်အလုပ်။ နောက်ပြီး စိတ်နဲ့ အာရုံဆိုတာ ရှိတယ်။ စိတ်က သပ်သပ်၊ အာရုံက သပ်သပ်၊ သဘောချင်း၊ အလုပ်ချင်း မတူကြပါဘူး။

ဘာဝနာအတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်းက ဘာဝနာစိတ်ရဲ့ ကျက်စားစရာ အာရုံလို့

အရင် မှတ်ထားပါဦး။ အခုပြောခဲ့တာတွေကို မှတ်မိနေသေးတယ် ဆိုရင်
စိတ်အလုပ်၊ ပညာဉာဏ် ဦးဆောင်တဲ့ စိတ်အလုပ်၊ ဒီစိတ်အလုပ်ရဲ့
အလုပ်လုပ်ရာဌာနက အာရုံပါ။ ဘာအာရုံတွေလည်းဆိုရင် ရုပ်အာရုံ၊ နာမ်အာရုံပါ။
ခန္ဓာငါးပါးအာရုံ၊ ပရမတ်အာရုံတွေပါ။

